

[Sonja Mikkelsen]

Der er tillige nogle erhvervspolitiske initiativer, der især skal bidrage til at bringe fiskerierhvervet på fode igen, så det bliver bæredygtigt. F.eks. har man besluttet at indføre fiskekvoter for at sikre, at fiskebestandene igen kan få en størrelse, der kan give et mere stabilt omfang af fiskeriet ved øerne. I den sammenhæng er det også vigtigt, at de øvrige anbefalinger fra strukturudvalget om fiskerierhvervet har landsstyrets opbakning. Det gælder ikke mindst gennemførelsen af saneringen af fiskeindustrien og fiskerflåden, og her skal vi fra dansk side hjælpe færingerne med bedre markedsadgang til EF for forældede fiskeprodukter, så en større del af værditilvæksten i land kan lægges på Færøerne.

Det er helt rigtigt, at vi i den sammenhæng også ser på, hvilke muligheder det færøske erhvervsliv har for at bruge de danske erhvervsfremmeordninger. Det gælder både produkt- og markedsudvikling, men det gælder også i forhold til andre områder, f.eks. turisme, som der også er store muligheder for på Færøerne, og hvor man jo selv er indstillet på at øge omfanget i forhold til i dag.

Landsstyret og regeringen vil også i fællesskab overveje, hvordan aftalen om den færøske undergrund skal praktiseres. Det er jo oplagt, at færingerne drager lære af den danske erfaring fra 1962 om eftersøgning af olie og sikrer sig direkte kontrol med, hvad der sker i den færøske undergrund. I Socialdemokratiet finder vi det helt afgørende, at de nye lån til Færøerne bliver et afsæt for initiativer, der peger fremad som de nævnte, initiativer, der igen kan skabe aktivitet i det færøske samfund. Og det er ikke helt umuligt.

Til sidst skal jeg blot stilfærdigt give udtryk for en ærgrelse over, at de skiftende danske regeringer og færøske landsstyre ikke på et langt tidligere tidspunkt har stoppet problemernes acceleration og grebet fat i dem og dermed også på et langt tidligere tidspunkt etableret et samarbejde om de fremadrettede initiativer, hvor vi fra dansk side stiller vor erfaring til rådighed. Men vi bidrager gerne til en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Den sidste ærede taler sagde ganske rigtigt, at en af hovedårsagerne til nødvendigheden af

dette statslån til Færøerne på 1,3 mia. kr. er den nylige nedskrivning, som Finanstilsynet har krævet, af den færøske boligmasse. Jeg synes, det er vigtigt at få afklaret her og nu fra debattens begyndelse, og måske kunne finansministeren hjælpe os: Hvordan har regeringen sikret sig, at de 1,3 mia. kr. virkelig kommer færøske boligejere og færøske huslånere til gode?

Jeg har nemlig en fornemmelse af, at den samme fejl, som er begået flere gange, nu bliver gentaget, nemlig at bankerne – og de løber jo Den Danske Banks ærinde, det er fremmede kreditorer, som dikterer de færøske og de danske bankdirektørers gøren og laden på Færøerne – øjeblikkelig vil tilbagesende alle lånene, også disse 1,3 mia. kr., til Danmark, til deres udenlandske långivere, således at de færøske husejere som låntagere i deres bolig står tilbage med uforandrede lån, selv om deres huse endda nu er nedvurderet af Finanstilsynet.

Og det vil sige, at disse husejere både må betale deres huslån som hidtil og må betale statslånet på 1,3 mia. kr. tilbage som skatteborgere på Færøerne. Jeg vil gerne have et svar fra regeringen: Har man gjort noget som helst forsøg på at sikre de færøske boligejeres andel af det lån, som sendes til Færøerne?

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Færøerne har atter problemer. Færøernes landsstyre står atter med hatten i hånden. Overskrifterne har været mange i de foregående uger, og det er da også rigtigt, at det kan virke ganske uforståeligt for mange danskere. Hvor mange gange i fremtiden skal der ske tilførsler? Hvorledes sikrer vi os, at den hjælp, der ydes, rent faktisk hjælper? Er det den rigtige form for hjælp?

Lad os slå det fast med det samme. Færøerne er en del af det danske rigsfællesskab, og naturligvis har vi under visse forudsætninger en forpligtelse til at hjælpe. Krisen har vist sig at stikke meget dybere, end det så ud til for blot et år siden, men hvad der end skal gøres nu, så må vi sikre os, at der er tale om både den rigtige løsning og den løsning, der kan sikre, at vi ikke om få måneder skal til at gøre det hele igen. Det kan godt være, at regeringens aftale lever op til det, men det er nødvendigt, at vi får afklaret nogle spørgsmål, før vi kan tage stilling til det.